

خشونت گران، خشونت را انکار می کند

عکس: Bigstock.com/shock/

خانه امن: صحبت کردن درباره رفتارهای خشونت آمیز با هیچ کس آسان نیست. بنابراین، مصاحبه با متهمین به ارتکاب خشونت می تواند موجب ناراحتی یا عصبی شدن برخی از مددکاران شود، و این امر می تواند پرهیز از پیشداوری را مشکل سازد.

مرتکبین خشونت از حیث الگوها و سطوح رفتار خشونت آمیز با یکدیگر تفاوت دارند.

جمع آوری اطلاعات قبل از مصاحبه می تواند به مددکاران کمک کند که از اقدامات پیشگیرانه امنیتی که باید مد نظر قرار دهند آگاه باشند. برخی از مرتکبین خشونت سعی می کنند با تظاهر به اشتیاق و همکاری با مددکار، از افشای حقایق اجتناب کنند و از میزان دخالت مددکار در امور خانوادگی خود بکاهند.

با این وجود، به منظور ارزیابی دقیق صدماتی که متوجه فرزندان و قربانیان خشونت خانوادگی است، لازم است ارزیابی دقیقی در خصوص میزان خطرناک بودن متهم به ارتکاب خشونت و نیز خطراتی که رفتار وی برای اعضای خانواده دارد انجام بگیرد.

در ذیل، توصیه هایی برای کمک به مددکاران جهت ارزیابی متهمین به ارتکاب خشونت ارائه شده است.

برای امنیت مددکار برنامه ریزی کنید

به صورت ایده آل، مددکاران باید ارزیابی را در یک مکان عمومی مثل دفتر سازمان یا محل کار متهم به ارتکاب خشونت انجام دهند. مصاحبه با متهم به ارتکاب خشونت در خارج از منزل وی از میزان راحتی او و احتمال توسل وی به موضع گیری، فریب کاری یا رفتارهای تهدیدآمیز می کاهد. مثل همیشه، مددکاران باید یکی از همکاران یا سرپرست خود را از محل انجام مصاحبه و زمان بازگشت خود مطلع کند.

چنانچه اطلاعات اولیه حاکی از آن باشد که متهم به ارتکاب خشونت فوق العاده خطرناک است، مددکاران باید درخواست کنند که یکی از همکاران یا پلیس آنها را همراهی کند. همچنین، شاید بد نباشد که از همسر متهم به ارتکاب خشونت درباره بهترین رویکرد برای مصاحبه با او پرس و جو شود.

از گزارش های شخص ثالث استفاده کنید

مرتکبین خشونت معمولاً رفتارهای خشونت آمیز خود را انکار می کنند یا آنها را کم اهمیت جلوه می دهند و یا قربانی را مقصر قلمداد می کنند.

بنابراین، استفاده از گزارش های شخص ثالث، مثل سوابق جنایی، پیشینه موجود در اداره پلیس، احکام تأمینی و بازدارنده مدنی، سوابق بیمارستانی، یا اطلاعات قبلی می تواند در خصوص طرح اتهامات خشونت خانوادگی و مقابله با تلاش های متهم به ارتکاب خشونت برای شانه خالی کردن از مسئولیت رفتارهای خشونت آمیز قبلی، به مددکاران کمک کند.

مددکاران هرگز نباید متهم به ارتکاب خشونت را با اطلاعاتی مواجه سازند که توسط قربانی ارائه شده است. این کار می تواند امنیت قربانی را به مخاطره اندازد زیرا ممکن است متهم به ارتکاب خشونت درصدد تلافی برآید.

لازم است به خاطر داشته باشیم که خشونت های خانوادگی قبلی ثابت نمی کند که الزاماً در موقعیت مورد ارزیابی فعلی نیز خشونت روی داده است. به همین ترتیب، فقدان پیشینه جنایی نیز ثابت نمی کند که فرد رفتاری خشونت آمیز ندارد زیرا مرتکبین هستند که هرگز به خاطر خشونت خانوادگی یا سایر جرایم دستگیر، متهم یا محکوم نشده اند.

اگر اطلاعات تکمیلی موجود نباشد، مددکاران باید به متهم به ارتکاب خشونت اطلاع دهند که پرس و جو درباره خشونت خانگی جزو روال عادی محافظت از کودک است.

روی میزان مسئولیت پذیری او تمرکز کنید

مددکاران نباید سعی کنند از متهم به ارتکاب خشونت "اعتراف بگیرند یا درباره اتهامات خشونت خانگی" مجادله کنند. این کار

می‌تواند به پایان یافتن ناگهانی مصاحبه ختم شود، و مددکار قادر نخواهد بود اطلاعات مهم و حساس را درباره رفتار خشونت‌آمیز متهم به ارتکاب خشونت کسب کند. مددکاران می‌توانند با ارائه اطلاعات، پرس و جو درباره الگوها و تاکتیک‌های خشونت و گوش دادن به پاسخ‌های متهم به ارتکاب خشونت مؤثرتر عمل کنند.

دریافت دیدگاه متهم به ارتکاب خشونت، همراه با اطلاعات موجود در نامه ارجاع کودک‌آزاری، گزارش‌های شخص ثالث و مصاحبه‌های انجام شده با قربانی و فرزندان موجب خواهد شد مددکاران ارزیابی آگاهانه‌ای را انجام دهند. برخی از مرتکبین خشونت به رفتار خشونت‌آمیز خود اعتراف می‌کنند، و این امر معمولاً احتمال همکاری آنها در تلاش‌های برنامه‌ریزی برای امنیت قربانی را افزایش می‌دهد.

متهم به ارتکاب خشونت را محترمانه و سازمان یافته مورد ارزیابی قرار دهید

مصاحبه باید به نحوی غیر تهدیدآمیز و غیر مواجهه‌آمیز و با طرح سؤالاتی عمومی درباره رابطه زناشویی متهم به ارتکاب خشونت آغاز شود. لازم است طی ارزیابی با احترام با وی برخورد شود و از رفتار با او به عنوان یک "آدم بد" یا دروغگو اجتناب شود. برخورد احترام‌آمیز می‌تواند موضع تدافعی متهم به ارتکاب خشونت را کاهش دهد و او را به ارائه اطلاعات مورد نیاز تشویق کند.

شاید بهتر باشد ارزیابی با جمله‌ای بسیار ملایم آغاز شود، مثل "باید درباره خانواده‌تان با شما صحبت کنم؛ همه فرصتی پیدا می‌کنند تا درباره آنچه در خانواده‌شان می‌گذرد حرف بزنند."

به علاوه، مددکاران باید اهداف و شیوه ارزیابی را به وضوح بیان کنند. این کار به مددکاران کمک خواهد کرد که مصاحبه را به نحو مطلوب و در چارچوب اهداف مورد نظر پیش ببرند و نیز به صورت تلویحی به متهم به ارتکاب خشونت بفهمانند که مددکار مسئول این روند است و از تهدید یا ارباب‌بیمی ندارد. اگر گزارش کودک‌آزاری حاوی اتهاماتی مبنی بر خشونت خانگی باشد یا اگر مددکاران اطلاعاتی را از اشخاص ثالث دریافت کرده باشند، باید مصاحبه را با ارائه آن اطلاعات و درخواست از متهم به ارتکاب خشونت برای طرح دیدگاه خود راجع به رویدادها آغاز کنند.

منبع: بخشی از مجموعه کتابچه‌های [childwelfare](http://childwelfare.org)